Anul al 66-lea

8 PAGINI 4 LEI

Nr. 207 Luni 5 Septembrie 1949

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-rale P. T. T. Nr. [illegible]

ABONAMENTE
CAPITALA
Lei 575 pe 6 luni
Lei 320 pe 3 luni
Lei 100 pe lună
Autorități, Instituții
Lei 3.000 1 an

UNIVERSUL

ABONAMENTE
PROVINCIA
Lei 100 pe lună
Lei 320 pe 3 luni
Lei 575 pe 6 luni
PLATA PRIN CEC 7999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
TIPOGRAFIA „UNIVERSUL"
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10.

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECȚIE

PENTRU CAUZA PĂCII

Când, în 1945, la Londra, a luat ființă Federația Mondială a Tineretului Democrat, erau unii care se încăpățânau să creadă că activitatea acestei organizații se va reduce la declarații pompoase, dar lipsite de eficacitate practică. Dar faptele s'au dovedit a fi mai puternice. Nici măcar dușmanii nu mai pun la îndoială forța și însemnătatea mișcării internaționale a tineretului democrat.

Primul Congres al Federației a arătat că „Federația Mondială a Tineretului Democrat este o organizație de tineri uniți prin voința lor de a lupta pentru pace, libertate, democrație și independență în întreaga lume". In acel moment — Federația cuprindea 30 de milioane de tineri din întreaga lume. Astăzi, ea cuprinde 70 de milioane de tineri. Aceasta înseamnă că s'au deschis ochii a zeci de milioane de tineri, din sgomotoasele orașe ale Americii de Nord sau de pe plantațiile înnăbușitoare ale Americii de Sud, din pădurile ecuatoriale ale Africii și din înghesuitele orașe ale Europei Apusene. Aceasta înseamnă că zeci de milioane de tineri din teritoriile Asiei eliberate de sub jugul cotropitorilor imperialiști, au căpătat posibilitatea de a-și desfășura în libertate activitatea democratică. Aceasta înseamnă că noui milioane de tineri din țările eliberate de Armata Sovietică folosesc libertatea lor pentru a lupta cu hotărîre pentru democrație și pace.

Ce dovedește întărirea considerabilă a Federației Mondiale a Tineretului Democrat, dacă nu întărirea neîncetată a forțelor păcii?

„Forța Federației se datorește faptului că ea lucrează în cadrul forțelor unite ale democrației și progresului".

Pretutindeni în lume, organizațiile tineretului democrat luptă pentru zădărnicirea planurilor criminale ale ațâțătorilor la război. Spre marea lor furie, cei care vor să organizeze un măcel mondial se ciocnesc iarăși și iarăși, de forța popoarelor iubitoare de pace, forță căreia tineretul democrat îi aduce o contribuție însemnată.

Imperialiștii americani, prin intermediul planului așa zis Clayton, — vor să prefacă America de Sud într'o sursă de materii strategice și carne de tun pentru războaie agresive. Federația Mondială a Tineretului Democrat a organizat, în 1947, Conferința Tineretului din America Latină. Conferința a elaborat programul comun de luptă al tineretului din această parte a lumii — a adus noui și puternice detașamente în marea armată a partizanilor păcii.

Financiarii americani au înarmat mâinile murdare ale colonialiștilor francezi și olandezi și i-au împins împotriva Viet-Namului și Indoneziei.

Imperialiștii americani vor să-și asigure petrolul și cauciucul din aceste țări, pentru tancurile și automobilele blindate pe care plănuiesc să le încredințeze tinerilor din Europa Apuseană, în scopul stabilirii dominației mondiale a dolarului.

Imperialiștii americani vor să menție și să îngreuieze și mai mult jugul colonial, vor să apese sub acest jug înseși popoarele din Europa Apuseană.

Iată însă că popoarele din colonii — ca și popoarele din „metropole" — se ridică într'un front unit de luptă contra asupritorilor.

Și tineretul — isvor de nestăvilită energie — este în primele linii ale frontului.

Peste 50% din efectivele armatelor de eliberare națională din Indonezia și din Viet-Nam sunt alcătuite din tineri — care luptă nu numai pentru apărarea independenței popoarelor lor, ci și pentru apărarea păcii tuturor popoarelor. In acelaș timp, tineretul din Franța și Olanda luptă contra războaielor coloniale. Poliția nu a putut împiedica manifestațiile pentru pace ale tinerilor francezi și olandezi și nu a putut sili să se îmbarce tinerii care au refuzat să plece.

Vasile D. Liveanu

(Continuare in pag. 4-a)

POPORUL POLONEZ

ȘI-A LEGAT IN MOD INDISOLUBIL SOARTA ȘI LUPTA SA DE LUPTA LAGĂRULUI PĂCII ȘI PROGRESULUI

Discursul rostit de președintele Republicii Polone, Bierut

Varșovia, 3 (Agerpres). — PAP transmite:

Cu prilejul celei de-a 10 aniversări a atacului deslănțuit de Germania hitleristă împotriva Poloniei, Boleslav Bierut, președintele Republicii Polone, a rostit o cuvântare radio-difuzată în care, după ce a amintit durerile și distrugerile suferite de poporul polonez în urma agresiunii naziste, a spus:

„Noi putem spune astăzi cu mândrie: suntem de sute de ori mai puternici decât acum zece ani. Am ieșit din aceste încercări maturizați și mai bogați în experiențe și ceeace este lucrul cel mai important, am putut trage concluzii de pe urma acestor experiențe, găsind singura cale justă pentru Polonia".

Boleslav Bierut a arătat în continuare că aceasta se datorește faptului că poporul polonez și-a legat în mod indisolubil soarta și lupta sa de lupta dusă de lagărul progresului și dreptății, de lupta eroică a popoarelor Marei Uniuni Sovietice care a sdrobit fascismul german. Aceasta se datorește deasemenea faptului că oamenii muncii din Republica Polonă în frunte cu clasa muncitoare, au luat puterea în mâinile lor.

Politica externă a Republicei Polone se bazează pe prietenia și solidaritatea cu invincibila Țară a Socialismului — Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară.

„Noi pășim înainte — a spus Boleslav Bierut — pe calea largă și luminoasă care ne garantează libertatea și independența, desvoltarea continuă, înlăturarea mizeriei și a nedreptății sociale și prosperitatea economică și culturală. Noi știm că nici un fel de forțe întunecate nu le vor putea abate dela această cale.

Noi știm astăzi cine sunt prietenii noștri și pe cine ne putem bizui. Politica noastră externă este o politică de pace, iar politica noastră internă este politica oamenilor muncii și slujește interesele lor. Politica noastră se bazează pe munca creatoare a întregului popor, pentru construirea unui viitor mai bun și fericit pentru Republica Polonă".

UN NOU TRANSPORT DE MĂRFURI A SOSIT DIN U.R.S.S.

CONSTANȚA, 2. — In portul Constanța vaporul sub pavilion sovietic **Ural** a descărcat un nou transport masiv de materiale și materii prime în cadrul acordurilor economice încheiate între URSS și țara noastră: 22 lăzi cu sprangburi de oțel în greutate de 1200 kgr.; 488 bale de coajă de plută, 35.000 kgr; 3051 bale cu cauciuc în greutate de 345932 kgr. o ladă cu strunguri și 400 mii kgr. cauciuc brut în 3574 bale.

Vaporul care a fost acostat la dana 15 a fost descărcat în timp record de către muncitorii dela P. C. A. cari se află în întreceri socialiste.

DELEGAȚIA R. P. R.

LA CONFERINȚA PARTIZANILOR PĂCII DIN U. R. S. S. S'A ÎNAPOIAT IN CAPITALĂ

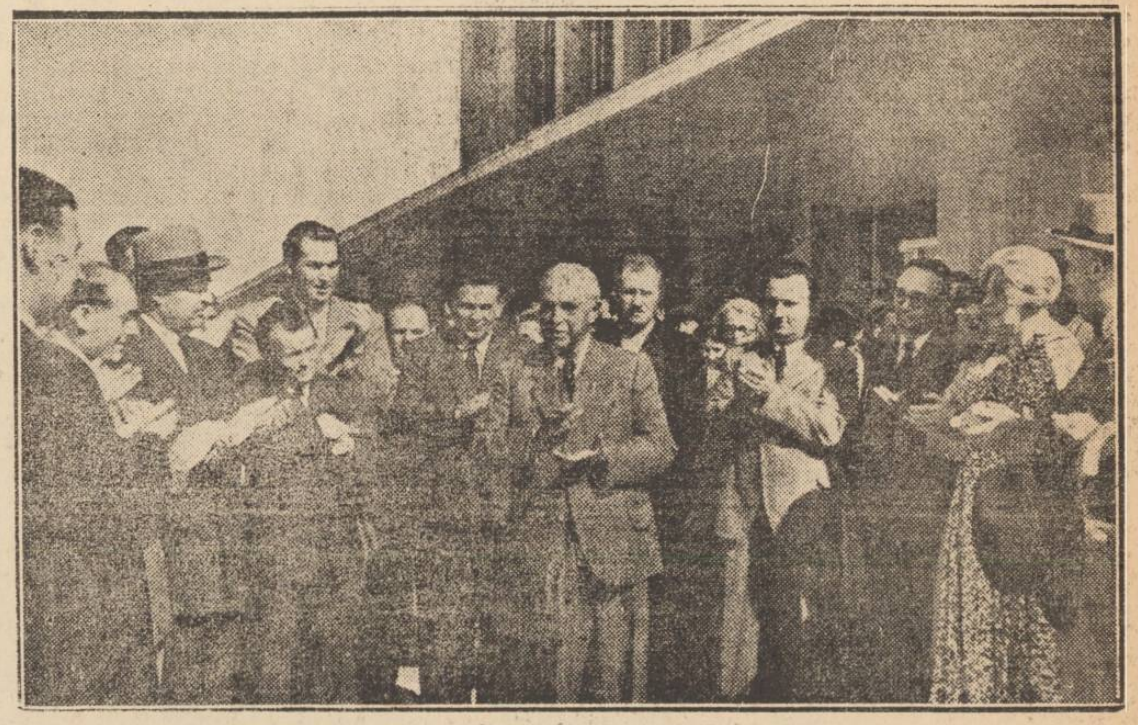

Inapoierea delegației R.P.R. care a participat la Conferința Partizanilor Păcii din U.R.S.S.

Eri după amiază au sosit în Capitală: acad. prof. dr. C. I. Parhon președintele Prezidului Marii Adunări Naționale, acad. Mihail Sadoveanu, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale și Constanța Crăciun, președinta U. F. D. R., membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale, care au reprezentat Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. și alte organizații sociale și culturale, la Conferința Partizanilor Păcii din URSS.

Pe peronul Gării Mogoșoaia se aflau în întâmpinare: d. Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general al C.C. al P.M.R., prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, d-na Ana Pauker, secretar al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministru al Afacerilor Externe, d-nii I. Chișinevschi, secretar al C.C. al P.M.R. miniștri adjuncți L. Sălăjean și Augustin Alexa, membri ai C.C. ai P.M.R.

Deasemeni, acad. prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Ed. Mezincescu, ministrul Artelor, Bucur Schiopu, ministrul Comerțului și Alimentației, Gr. Preoteasa, ministru adjunct la Ministerul Afacerilor Externe, precum și reprezentanți ai Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., academicieni, reprezentanți ai C.G.M.-ului, ai Uniunii Scriitorilor din R.P.R. și ai organizațiilor de masă.

Au mai fost de față d-nii: S. I. Kavtaradze, ambasadorul URSS. S. S. Spandarian, consilier de Ambasadă și I. P. Nikitin, secretar de Ambasadă, din partea Ambasadei URSS.

D. C. Lepădatu, membru al Biroului Executiv al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., reprezentant al țării noastre în Biroul Permanent al Congresului Partizanilor Păcii, a adresat delegației un cuvânt de bun venit, — și a arătat că hotărîrile luate în Conferința Partizanilor Păcii din URSS reprezintă sarcini, ce trebuesc aduse la îndeplinire de toți cei ce iubesc pacea și luptă pentru apărarea ei.

Răspunzând, d. acad. prof. dr. C. I. Parhon a mulțumit pentru primirea făcută și a precizat că, venind dela Conferința Partizanilor Păcii din URSS, poate afirma, cu mai multă hotărîre decât oricând, că nu există nici o forță în stare să se opună acțiunii uriașe întreprinsă de Uniunea Sovietică, pentru apărarea păcii.

La această conferință — a adăogat d. prof. dr. C. I. Parhon — și-au spus cuvântul lor și delegați ai oamenilor muncii, ai celor ce iubesc pacea, din Franța, din Italia, din Anglia. Ei și-au exprimat dorința lor de pace, hotărîrea lor de a lupta pentru apărarea ei.

Nici un popor nu se va ridica, vreodată, împotriva Marei Uniuni Sovietice, fiindcă aceasta ar echivala cu o agresiune împotriva păcii însăși.

Prin luptă activă vom avea — suntem siguri — pacea, care nu trebuie cerșită, ci apărată, — a spus în încheere d. acad. prof. dr. C. I. Parhon. (Agerpres).

NIMIC NU S'A SCHIMBAT IN ANGLIA

MUNCITORII BRITANICI DESAMĂGIȚI DE NAȚIONALIZARE

Dela corespondentul special al ziarului „Universul" la Londra WILLIAM TAIT

Londra, 25 August 1949

Cea mai interesantă parte a raportului Consiliului General al sindicatelor britanice, care va fi discutată la sesiunea Congresului ce va avea loc la Bridlington dela 5-9 Septembrie se referă la „structura și conducerea industriilor naționalizate".

Ea conține un raport asupra unui chestionar adresat la 27 sindicate ai căror membri fac parte din industriile naționalizate, chestionar care cere părerea acestor sindicate asupra organelor consultative existente între muncitori și administrația intreprinderilor, și asupra posibilităților de educație, specializare și promovare a muncitorilor.

Răspunsurile prezintă un dublu interes, deoarece ele arată nu numai cât de puține lucruri s'au schimbat prin naționalizare, dar și faptul că din ce în ce mai mulți muncitori britanici încep să înțeleagă că acest fel de naționalizare nu este socialism. Trebuie reamintit că conducerea de dreapta a Congresului sindicatelor și a partidului laburist s'au opus din totdeauna teoriei socialiste, susținând că teoria nu este necesară și, în special, atacând socialismul științific. Conducerea a făcut tot posibilul pentru a avea siguranța ca mișcarea muncitorească, deși în mod oficial angajată în realizarea socialismului, să nu înțeleagă ce este socialismul sau cum trebuie realizat.

Interesantă este și declarația din raport cu privire la politica Consiliului general în legătură cu industria naționalizată, care ilustrează cât de departe de socialism este această politică.

Cea mai vie exprimare a desamăgirii cu privire la participarea muncitorilor în administrarea industriilor naționalizate, se găsește în răspunsurile minerilor și muncitorilor feroviari.

Sindicatul minerilor a răspuns: „Plângeri din diferite regiuni menționează faptul că nici o schimbare structurală nu a avut loc în raporturile dintre administrațiile întreprinderilor naționalizate și muncitori în urma discuțiilor comune din cadrul Comitetelor Consultative: sfaturilor date de muncitori li se acordă o atenție neînsemnată; activitatea Comitetelor este împiedicată de lipsa informațiilor vitale; mijloacele de comunicare a hotărîrilor, ce se transmit maselor de oameni ai muncii, sunt nepotrivite.

In unele regiuni se menționează deasemenea inițiativa redusă a directorilor minelor de cărbuni. Din această cauză se desvoltă un spirit de nemulțumire și nepăsare, care duce la înrăutățirea relațiilor dintre muncitori și administrație".

Pe de altă parte, presiunea membrilor de rând ai sindicatelor care își dau seama că numeroși oficiali din industriile naționalizate caută să-i saboteze — a silit Consiliul General să declare acum că „o preocupare din ce în ce mai mare a mișcării sindicale a devenit recunoașterea faptului că încrederea în politica de naționalizare trebuie recunoscută ca o condiție prealabilă în cadrul efectuării serviciului".

S'a adus adeseori acuzația că guvernul laburist nu oferă decât un capitalism administrat de socialiști; în cazul de față este vorba de un „socialism" administrat de capitaliști. Această recunoaștere timidă de către Consiliul General a faptului că cei care administrează industriile naționalizate ar trebui deasemenea să aibă încredere în politica de naționalizare, este o ilustrare elocventă a atitudinii sale față de socialism.

S'a spus deasemenea că concepția socialismului „democratic" al conducerii de dreapta este gradul de „socialism" pe care capitaliștii sunt dispuși să-l accepte. Nu trebuie făcut nimic, în numele „democrației" pentru a răsturna tradiționala intrare și ieșire din funcții a celor două partide principale, principiu pe care partidul laburist l-a moștenit dela confortabila rivalitate din secolul al XIX-lea dintre conservatori și liberali.

Aceasta se poate vedea din argumentul Consiliului General că sindicatele nu trebuie să se identifice prea deaproape cu industriile naționalizate deoarece, în eventualitatea revenirii la putere a unui guvern conservator, sindicatele ar fi compromise.

Faptul că sub socialism puterea economică, și deci puterea politică a capitaliștilor, ar trebui să fie în permanență slăbită, astfel încât o revenire la capitalism să fie imposibilă, nu este luat în considerare de conducerea laburistă.

„După doi ani dela naționalizare, spune sindicatul minerilor, bunăvoința arătată la început a

(Continuare in pag. 4-a)

La Budapesta, delegația scoțiană pornește în defilare

RĂSPUNSUL GUVERNULUI R. P. R.

LA NOTELE GUVERNELOR STATELOR UNITE ȘI ANGLIEI

Ziarele au publicat răspunsul dat la 18 Aprilie a. c. de guvernul R.P.R. la Notele din 2 Aprilie ale guvernelor Statelor-Unite și Angliei referitor la o pretinsă nerespectare de către România a art. 3 din Tratatul de Pace.

Răspunsul guvernului român a arătat lipsa de temei a afirmațiilor cuprinse în Notele Statelor-Unite și Angliei, și a respins aceste Note, ele constituind o încercare de intervenție în afacerile interne ale R.P.R.

La 31 Mai guvernele Statelor-Unite și Angliei au trimis noi Note în care se afirmă că între guvernele american și britanic pe de o parte și guvernul român s'a ivit un diferend în ce privește interpretarea Tratatului de Pace. In acelaș timp, guvernele Statelor-Unite și Angliei au făcut Guvernului Sovietic propunerea de a se convoca o conferință a șefilor misiunilor diplomatice ale Uniunii Sovietice, Statelor-Unite și Angliei din R.P.R., pentru a examina acest diferend.

La 11 Iunie Guvernul Sovietic respingând Notele guvernelor Statelor-Unite și Angliei, a arătat că nu vede vreun motiv pentru convocarea conferinței șefilor de misiuni diplomatice; că Notele guvernelor Statelor-Unite și Angliei constituie o încercare de a crea în mod artificial un diferend din interpretarea articolelor Tratatului de Pace, de a folosi Tratatul de Pace pentru a se amesteca în treburile interne ale R.P.R. și de a exercita presiuni asupra politicei sale interne.

La 30 Iunie guvernele Statelor-Unite și Angliei au trimis alte Note Guvernului Sovietic, ridicând din nou chestiunea convocării conferinței celor trei șefi de misiuni diplomatice. Răspunzând la 19 Iulie, Guvernul Sovietic a respins Notele guvernelor Statelor-Unite și Angliei, care nu cuprindeau niciun argument nou în favoarea convocării conferinței arătate.

La 1 August a. c., guvernele Statelor Unite și Angliei au trimis Note guvernului român în care, revenind la pretinsul diferend ce ar exista în legătură cu interpretarea art. 3 din Tratatul de Pace, cer supunerea acestui diferend creat în mod artificial unei Comisiuni ce ar urma să fie constituită conform art. 38 al Tratatului de Pace.

Nota Guvernului R. P. R. către Guvernul Statelor Unite

La 3 Septembrie a. c., Ministerul Afacerilor Externe al R.P.R. referindu-se la Nota Nr. 687 din 1 August a guvernului Statelor Unite în legătură cu interpretarea și executarea art. 3 din Tratatul de Pace și cu aplicarea art. 38 din Tratatul de Pace, a comunicat din partea guvernului Republicii Populare Române Legației Statelor Unite la București, următoarele:

Guvernul Republicii Populare Române a arătat în Nota sa din 18 Aprilie 1949, că legile Republicii Populare Române garantează o aplicare strictă a prevederilor art. 3 din Tratat și a obligațiilor asumate conform Tratatului de Pace.

Regimul de democrație populară asigură poporului drepturile și libertățile fundamentale ale omului. Constituția Republicii Populare Române garantează libertatea întrunirilor și a manifestațiilor, a cuvântului și a presei, asigură libertatea cultului, interzice discriminarea rasială și religioasă, care este pedepsită prin lege; femeile se bucură de drepturi egale și depline.

Libertățile și drepturile fundamentale ale omului se realizează în practică prin punerea la dispoziția celor ce muncesc a localurilor de întrunire, a mijloacelor de tipărire, a hârtiei.

Comunitățile religioase dispun de bunurile și localurile necesare exercitării practicei religioase.

Progresul continuu al economiei naționale, ferită de flagelul crizei și al șomajului, creșterea standardului de viața al celor ce muncesc, ridicarea nivelului lor cultural, asigură baza materială și morală care permite poporului folosirea din plin a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Fața de aceste stări de fapt, guvernul Republicii Populare Române consideră că afirmațiile conținute în Notele Legației Statelor-Unite Nr. 627 din 31 Mai 1949 și 687 din 1 August 1949, referitoare la interpretarea și executarea Tratatului de Pace, nu corespund realității.

In consecință, guvernul Republicii Populare Române consideră că nu există motive pentru care să se facă apel la art. 38 din Tratatul de Pace.

Guvernul Republicii Populare Române constată că guvernul Statelor-Unite persistă în încercarea sa de a determina neaplicarea articolului 5 din Tratatul de Pace de către guvernul Republicii Populare Române și a face obiect de diferend din chestiunea măsurilor luate de guvernul român împotriva rămășițelor fasciste cât și din sentințele date de instanțele judecătorești ale Republicii Populare Române împotriva spionilor și sabotorilor în slujba serviciilor de sabotaj străine, măsuri care corespund și prevederilor Tratatului de Pace, și care, în întregime sunt de competința jurisdicției interne a Republicii Populare Române, ca Stat suveran.

In aceste încercări stăruitoare ale guvernului Statelor Unite se vădește clar tendința acestui guvern de a se amesteca în afacerile interne ale Republicii Populare Române și de a încerca să folosească articolele Tratatului de Pace ca pretext pentru a exercita presiuni în scopul schimbării politicii guvernului român în direcția favorabilă intereselor guvernelor Statelor-Unite și Marei Britanii și împotriva voinței și intereselor poporului român.

Din aceste motive guvernul R.P.R. respinge ca în întregime nefondată cererea guvernului Statelor Unite exprimată în Nota sa din 1 August 1949.

3 Septembrie 1949.

*

O Notă cu acelaș conținut a fost remisă Legației Angliei la București. (Agerpres).

MARCAREA OBIECTELOR PREȚIOASE

Potrivit decretului Nr. 363 din Buletinul Oficial Nr. 58 din 1 Septembrie 1949, marcarea obiectelor fabricate din metale prețioase, se face de către Banca R. P. R. — Banca de Stat.

In București, Biroul de marcare, funcționează în imobilul nou al Băncii R. P. R., la etajul I, la Serviciul Circulația Aurului și Devizelor, iar în provincie la sucursalele Băncii din capitalele de județ. (Agerpres).

CARNETUL NOSTRU

POVESTEA LEMNULUI

Hoop! Hei-rup! strigă tăetorii de lemne, în pădurile dese de pe munții înalți, atunci când își încordează toate forțele să doboare trunchiul vreunui copac semeț și puternic. Hoop! Hei-rup! strigă cei ce încarcă trunchiurile grele de copaci și le transportă în spre marginea pădurii sau spre malul apei. Hoop! Hei-rup! răspunde muntele, țăpinarilor ce strămută buștenii dintr'un loc într'altul, înfingându-și țapinele în lemnul tare și rostogolindu-l. Hoop! Hei-rup! e strigătul cu care buștenii sunt încredințați râului care, în curgerea lui repede, îi va transporta, cu siguranță, până la locul unde e instalată o stație de încărcare în funicular.

Hoop! Hei-rup! răsună pădurea, valea. Strigătul acesta, însoțește lemnul de când e tăiat din pădure și până iese sub formă de scândură, sau de stâlp strunjit, din mașinile mereu neobosite, ale fabricii de cherestea.

In munții Buzăului, funicularul pornește și se întoarce la Brebu. In chingătura de oțel vin buștenii legați, în vreme ce satul micuț este stăpânit de sgomotul monoton al rotițelor ce aleargă pe cablul funicularului.

Dela Brebu, lemnele sunt încărcate în vagoane, care cutreeră munții, conduse de mica locomotivă nerăbdătoare de a ajunge la destinație. Linia ferată care străbate munții, e o linie îngustă ce adeseori șerpuiește prin locuri periculoase, pe câte o palmă de loc între munte și apă. Insă cel ce conduce locomotiva, a făcut de sute de ori drumul acesta, încât îi cunoaște fiecare cotitură.

Dealurile și munții din jurul satului Nehoiu, — în care se află fabrica de cherestea — sunt lipsiți de stufoasa îmbrăcăminte de pădure cu care sunt înzestrați munții mai îndepărtați. Și asta, din pricină că pe aici copacii au fost tăiați fără milă.

Coastele golașe stau mărturie unui trecut de jaf și exploatare. Ca pe tot cuprinsul țării, în locurile unde altădată întreprinderile capitaliste exploatau avutul țării, erau luate în considerație numai interesele imediate ale stăpânilor.

Pădurile care erau mai la îndemână, au fost tăiate pentrucă transportul revenea mai eftin, și deci, câștigul era mai mare.

Ce importanță avea faptul că, în felul acesta regiuni întregi deveneau sărace? Căci tăind fără alegere și fără plan din pădurile tinere ca și din cele bătrâne, locurile împădurite altădată deveneau sterpe și presărate cu cioturi.

Abia astăzi, când bogățiile țării au devenit un bun al poporului muncitor, problema conservării lor a ajuns o preocupare. In munții sărăciți de exploatarea capitalistă echipe de muncitori și ingineri îndeplinesc și depășesc planuri de împădurire, iar tăiatul lemnului nu se mai face la voia întâmplării ci după un plan care să asigure păstrarea și desvoltarea regiunilor păduroase, bogăție a țării.

Ancuța Maican